

Маҳалладош

«ЎЗБЕКИСТОН ЖУМҲУРИЯТИ МУСТАҚИЛЛИГИ»

ЮНУСОБОД даҳасининг 15-мавзесидаги кўп қаватли уйларда истиқомат қилувчиларни бирлаштирувчи маҳалла «Ўзбекистон жумҳурияти мустақиллиги» номи билан юритила бошланди. Ушбу маҳалла фаолиятига назар ташлар эканмиз, дастлаб унинг раиси — Ўзбекистон халқлари тарихи музейининг катта илмий ходими, ишбилармон, ташаббускор инсон Эгамназар ака Қодиров ҳақида илиқ фикрлар билдиргимиз келади. Негаки, у киши раис бўлдилару, бу ерда ишлар жонлиб кетди.

Мавжуд 84 та кўп қаватли уйда, 4172 оила яшайдиган маҳаллада турли катталиқдаги 6 та чойхона ташкил этилди. Тўй-маросимларни ўтказадиган усти ёпик, атрофи ўралган 6 та шийпон қурилди. Бу ерда яшовчи турли миллат вакиллари бир-бирларининг маросимларида қатнашмоқдалар.

Маҳаллада 23 нафар ёлғиз яшовчи киши бор. Улардан тез-тез хабар олиниб, маънавий ва моддий мадад кўрсатилиб турилади. Ўзгалар ёрдамига мухтож бўлган ёлғиз кишилардан рус аёли ва ленинбодлик Ақром ота қазо қилганларида уларни кўмиш маъракасида то 20 кунгача маҳалла аҳли ўтказди.

Маҳаллада депутатлар ёрдамида ҳам унумли фойдаланилмоқда. Масалан, Иттифоқ халқ депутатлари — Мухаммад Содиқ Мухаммад Юсуф ўғли (муфти) ва Ақром Эргашев, Ўзбекистон халқ депутати Салим Пўлатов, Тошкент шаҳар Кенгашининг депутати Мавлуда Исмаилова, Киров райони Кенгашининг депутати Мавлуда Эргашевалар билан тез-тез учрашувлар ўтказилади. Улар кўмагида 12 сотих ер боғга айлантирилди. Экилган турли меваги кўчатлардан 370 тути яхши кўкариб кетди. Бу ерда болалар спорт-соғломлаштириш майдончаси ташкил қилинди. Бекатлар қурилди. «Маърифат» уйи очилди. Унда 7 ва 12-шифохоналар шифокорлари маҳалла хотин-қизларини қабул қилмоқдалар. Ҳуқуқ-тартибот ходимлари билан учрашувлар бўлиб туради. Ҳар чоршанба кўни хотин-қизлар Кенгашининг раиси, 265-мактаб директори Гулнора Аҳмедова раҳбарлигида маҳалла хотин-қизлари муаммолари муҳокама қилиб борилади.

Маҳаллада кейинги бир йил ичида жиноий ишлар, қўйди-чиқдилар, оилавий келишмовчиликлар кескин камайди. Тўй ва маросимлар ихчам ҳамда осойишталик билан ўтказилапти.

Ҳа, маҳаллада қилинаётган ишлар кўлами кенг. Бу ишларни амалга оширишда комитет раиси ва Оловиддин бобо Нажмидинов, Саидвали бобо Ғаниев, Назир ака Умаров, Кумри опа Абдуллаева сингари кўплаб фаоллар фидойилик намуналарини кўрсатишмоқда.

Яқинда алоқа электротехника олийгоҳи залида маҳалла аҳлининг йиғилиши бўлиб ўтди. Унда жумҳурият ва пойтахт шаҳар депутатларидан бир гуруҳининг Ўзбекистон Республикаси фуқароларига «Қамтарлик — камол» сарлавҳали очик хати атрофлича муҳокама этилди ҳамда тўй-маросимларни ичкиликсиз, исрофгарчиликсиз ўтказиш хусусида фикр-мулоҳазалар билдирилди.

Маҳалла чойхонасида Урта Осиё ва Қозоғистон республикалари диний бошқармасининг раиси, Иттифоқ халқ депутати Мухаммад Содиқ Мухаммад Юсуф билан бўлиб ўтган учрашувада муфти ҳазратлари эътиқод масалаларига тўхталдилар, маҳаллага поёндоз, ёлғиз яшовчи, шунингдек ногирон ва бечораҳол турмуш кечирувчи кишиларга 1500 сўм ёрдам пули улашдилар.

Саъдулла СУЛТОНОВ.

Бу киши—биздан

ДОИМО ҲАМНАФАС

СОБИР Раҳимов районининг «Октябрь 40 йиллиги» маҳалласида обрў топан фуқаролар кўпчилигини ташкил қилади. Шулар орасида Зоир Раимов ҳам бор. Тошкент чинни заводида узоқ йиллар мобайнида самарали тер тушиб, эндиликда қарилик таштини сураётган Зоир ака маҳалла қувонч ва ташвишлари билан доимо ҳамнафас.

Янги тўйбоши дастлаб асосий эътиборни тўй ва маъракаларни ихчам ўтказишга қаратди. Натижада ортиқча харажатлар, қўшни маҳаллаларга даста-даста таклиф хатлари тарқатишга чек қўйилди. Тўй кенгаши қарорида тўй-маросимларни ўтказишда ўзбошимчаликка йўл қўйган кишиларга маҳалла жамоасининг идиш-товогидан фойдаланишни тақиқлаш ҳам ўз ифодасини топан. Бундай фойдали усул ва тадбирларни кенг тарғиб этишда Гофур Дўсматов, Жўра Тўлаганов, Зоир Олимов, Тоҳир Шарипов каби маҳалла фаоллари ташаббус кўрсатмоқдалар.

Ҳа, Зоир ака ўзининг ташаббускорлиги, энг асосийси, ўз манфаатидан халқ манфаатини устун қўётгани учун ҳам маҳалладошлари орасида обрў-эътибор топапти. 8 фарзанди-ю, бир-биридан ширин 12 нафар неварасига ИНСОНЛИКНИНГ нозик сирларидан сабоқ берапти.

Фаттоҳ АБДУРАҲИМОВ.

БИР пиёла чой. Бир қараганда оддий бўлган ана шу жумлани қиёмга келтириб роса таърифлаш мумкин. Бир пиёла чой — бу меҳмон иззати, мезбон давлати, киш чилласи жон роҳатию саратон чоғи ташналик малҳами, дастурхон кўрки, ҳаёт учун зарур дори-дармонлар кони, қўйингчи, айтаверсак гап кўп. Ҳар кўни истеъмол қилинсада, сира кўнгилга тегмайдиган бу хушхўр ичимликнинг кундалик ҳаётимизда мен эътибор қилмаган яна бир вазифаси бор экан. Мен буни пойтахтимизнинг Файзулла Хўжаев номидаги маҳалланинг сўлим чойхонасида кексалар даврасида бўлганимда англадим.

Кечки пайт бу ерга йиғилган маҳалла оқсоқоллари орасида гурунғ қизигандан қизийди, чойхўрлик авжига чиқади.

Тошпўлат, иним адашмасам кенжа ўғлинг юк кўтарувчи машинани бошқаради, — дейди Самиғ ота илтимос оҳангида. — Кўчамиздаги оғиб турган эски симёғочни олиб кетсин, бирака топгур, тўсатдан кимдир устига қулаб кетишидан кўрқаман.

Тошпўлат ошпаз «маъқул» дегандек бош иргайди. Ҳа, қари билганини пари билмас деганлари шу. Уша кўчадан неча марта ўтган бўлсам-да, қалти турган симёғочга эътибор қилмаган эканман. Аччиқ чой кундалик меҳнатдан толиққан инсонлар ҳордиғини чиқариб, юзларида ҳаётдан мамнуслик аломатларини уйғотади.

— Мўмин акадан дарак борми, кўринмай қолдилар?

— Сал товлари йўқ, бел оғриғи тутиб қолибди. — Ие, ана холос. Неча бор уқтирдим унга қариган чоғингда қўлингга кетмон олма деб, айтганимни қилмади занғар. Эртага бир адабини бериб қўяй.

МИНГ ИККИНЧИ ХИСЛАТ

Қарабсизки, эртадан бошлаб Мўмин аканинг хонадони ҳол сўровчиларга тўлиб кетади, кимдир иссиқ овқат, кимдир ўзи синаб кўрган дориларни олиб чиққан.

Чой устида бўлаётган суҳбат мавзуи маҳалла фуқароси Исмонил аканинг хонадонида бўладиган тўй муносабати билан бериладиган нахорги ош маросимига қўчади.

Биз ҳиёя қилган чойхона Файзулла Хўжаев маҳалласининг фуқароси Абдулқосим Тўйчиев томонидан барпо этилган. Халқимиз маданий меросини асрлардан асрларга ўтиб боришида ўз виласини тутиб бераётган холис инсонлар борлиги учун, улар мансуб бўлган халқ фарзанди эканлигим учун тақдирга шукроналар айтгим келади. Чойхоналар ҳақида кўпчилидан эшитган бўлар-бўлмас гаплардан чиқарган хулосам

тумандек тарқаб кетса-да, гапларда бир жумбоқ ечилмай қолади. Ундан тезроқ қутилиш мақсадида чехраси донишмандлигидан дарак бериб турган мўътабар қарияни саволга тутаман:

— Отахон, чойхона деганда ҳар ким ҳар хил фикрга боради: кимдир уни ишратхона деса, кимдир ғийбатнинг уяси дейди. Лекин бу ерда...

— Уғлим, — нима демоқчи бўлганимни тушунган отахон гапимни бўлди. — Элга қўшилмайдиган, бировнинг дарди билан бир қақалик иши йўқ кимсаларнинг гапи бу. Чойхоналар азал-азалдан инсонларнинг ўзаро яқинлашуви бил-бирининг ҳолидан хабар, аҳо бўлиб туриши, оғирини енгил қилиши учун хизмат қилиб келган.

Дарҳақиқат, одамлар чойхонага чой ичиш учунгина келмайдилар, балки моддий эмас, биринчи навбатда маънавий эҳтиёжини қондириш учун, уларни бир-бирига оҳанрабодек тортиб турувчи меҳр кучи туфайли келадилар. Инсоннинг юзи иссиқ бўлади, деганлари ҳам шундан бўлса керак.

Бир дам хаёлга толган ҳа-лиги отахон менга юзланади:

— Яна ким билади дейсан, ўғлим, чойхонадан кўнгли сови-ганларнинг ҳам гапларига жон бордир. Ахир гуруч курмакисиз бўлмайдику.

Чойнинг минг бир хислати бор, дейишади. Мен учун бир дунё сабоқ бўлган бир дамлик гурунғ, қолаверса, отахоннинг сўзлари, бир қараганда оддийгина ичимликнинг минг иккинчи хислатини англатди.

Абдумалик АБДУРАҲМОНОВ.

«ЧИҒАТОЙ ДАРБОЗА» ДЕБ АТАШДИ

СОБИР Раҳимов районидан турли номлар билан ата-лувчи 56 тадан ортиқ маҳалла бор. Ана шулардан бири яқинда ташкил топан «Чигатой дарбоза» маҳалласидир. «Янги турмуш» маҳалласи худудий жиҳатдан катта бўлиб, аҳолиси ҳам кўп эди. Ана шунинг учун ҳам маҳалла иккига бўлинди. «Янги турмуш» маҳалласи раислигига Нияматилла Зоҳидов сайланди. Янги маҳаллага тарихий ном — «Чигатой дарбоза» номи берилди. Чунки бу маҳалла эски Чигатой, ҳозирги Форобий кўчасида жойлашган. Маҳалла идораси ҳам Чигатой дарвозасига яқин жойда. Маҳаллада 368 хонадон, 4 мингга яқин аҳоли бор. Комитет раиси Тўхтамурод ака Нажимов ширинсухан, дилкаш, жонқуяр ва ишбилармон раҳбар.

Унинг ва фаолларнинг раҳбарлигида қатор бунёдкорлик ишлари олиб боришмоқда. Жўмладан, Улуғ Ватан урушига кетиб, бедарак йўқолганлар хотирасини абадийлаштириш мақсадида

ҳашар йўли билан мрамар тош ўрнатилди.

Бундай хайрли ишларни амалга оширишда раис муовинлари — Абдулла Рихсиев ва Аъломиддин Алоҳидиновлар, комитет котиби Боқижон Сиддиқов, ўртоқлик суди раиси Собир Йўлчиев, хотин-қизлар кенгаши раиси Кимё Ёломова ва бошқа фаоллар катта ҳисса қўшишмоқда. Худудий назоратчи Олимжон Мирзобоев халқ дружиначиларига бош бўлиб, маҳалла осойишталигини сақлашда посбонлик қилаяпти.

Ҳа, «Маҳалланг — ота-онанг», деб бежиз айтишмайди.

Абдулла ТОЛИПОВ,
меҳнат фахрийси.

СУРАТЛАРДА: яқинда ташкил топан «Чигатой дарбоза» маҳалласида.

УРУШ. Ҳа, унинг номини одамлар бе-корга ланатлаб тилга олишмайди. Ахир у кишилар бошига не-не кулфатлар солмади, дейсиз. Вайронага айланган шаҳарлар, қишлоқлар, хонадонлар, юм-юм йиғлаб, дод-фарёд солган оналару етим-есирлар... Эҳ-ҳе, буларни унутиб бўларканми? Айниқса, ҳар бир қаққада ажал билан рўбарў бўлишган марду майдонларимиз кўрган-кечирганларини тинглаб адоғига етиб бўлмайди...

Биз ҳикоя қилмоқчи бўлаётган саксон саккиз ёшли отахон — Улуғ Ватан уруши иккинчи тоифа ногирони Абдусамад бобо Тўлаганов муҳиш уруш бошланганида Тошкент вилоятидаги Калинин районининг «Ҳизил Учтепа» жамоа хўжалигида пахтачилик бригадасига бошчилик қилиб, ҳосилдорликни ошириш омиллари хусусида изланмоқда эди.

— дейди отахон чуқур ҳўрсиниб. — Муваффақиятли ўтган операцияларда майдаланиб эт ичига битишиб кетган суяк бўлақчаларидан битта-иккитасини топиб олишади. Операция муваффақиятсиз чиқса, азобини тортганинг қолади. Этни қовлаб-қовлаб «тополмадик» деб, тикиб қўйишади. Мана, тўрт йилдики, шу оёғим умуман ҳаракатдан қолди, жонсиз. Битта қулоғим анча-мунча эшитарди, эндиликда у ҳам яхши эшитмаяпти. Мени юришдан ва эшитишдан маҳрум этган бу муҳиш урушнинг номи ўчсин! Инсоният борки, у ҳеч қачон уруш кўрмасин!..

ҲАЁТ. У нақадар гўзал ва тотли, нақадар инжиқ ва мураккаб. Унинг қай бир сўқмоғининг рўшноликка, қай бирининг эса мубталолликка етаклашини олдиндан билиш қийин. 1962 йили ҳаёт Абдусамад отага яна бир карра шафқатсизлик қилди.

Пиру бадавлатлар

«КИМГАДИР НАФИМ ТЕГСА»

— Менинг ўрним фронтда, — деди ўшанда у умр йўлдоши Марҳамат опага. — Фашистлар жонажон Ватанимиз тупроғини топташгаётган экан, қўл қовуштириб ўтира олмайман! Ун икки мучалим бут экан,

ҳамюртларимга мададкор бўлмоғим шарт! Ҳали ҳарбий комиссарликдан қақриқ қоғози келмаганлигидан воқиф бўлсада, Абдусамад аканинг раъйига хотини қарши чиқа олмади. Кўзига ёш олиб, ой бориб, омон қайтинг, деб дуо қилди. Негаки, у эрининг кўнглига тутган ишини албатта қилишини билар, қолаверса, айнан шу тобда бошқача бўлиши мумкин эмаслигини яхши тушунаётган эди.

...Кўнгиллилар сафида фронтга жўнаган Абдусамад ака Курск, Псков, Киев сингари қатор шаҳар ва қишлоқларни фашистлардан озод этиш учун бўлган шиддатли олишувларда, қарши ҳужумларда уни кузатаётди, отасининг: «Ўғлим, мен ботир, матонатли ўғлон, муносиб фарзанд тарбиялаганимга ишонаман...» — деган сўзларини доим эслади. Ота ўғитлари эса унга мадад бағишлади.

120 миллиметрли тўп наводчиги (нишонга олувчиси) А. Тўлаганов жангу жадалларда қанчадан-қанча қўролдош дўстларидан айрилди. Улар учун немис газандаларидан ўч олди — юзлаб фашистни ер тишлатди, ДЗОТлари, ўқ-дори ортилган машиналари-ю танкларининг қанча-қанчасининг кулини кўкка совурди. Бироқ, ўзи ҳам уч марта яраланди, ҳар гал дала госпиталларида даволаниб, яна сафга турди. Афсуски, тўртинчи жароҳатдан кейин у сафга қайтолмади.

ИНСОН. Унга «ҳазрати инсон» дейишлари бежиз эмас. Ахир у ўзининг қисқа умри мобайнида не-не машаққатларни, азоб-уқубатларни бошдан кечирмайди, дейсиз. Инсон бошининг «тошдан ҳам қаттиқ», деб таърифланишининг боиси ана шунда бўлса, ажаб эмас. Муҳиш уруш тугайли етти ухлаб тушига кирмаган азобларига гирифтор бўлган собиқ жангчи ҳар гал операция столига ётар экан «Эй худо, бу қийноқларнинг қайси гуноҳим учун...» дея нола қиларди.

— Ҳеч ким мен каби азоб тортмасин,

Оила соҳибаси — 9 нафар фарзандни дунёга келтирган Марҳамат хола оламдан кўз юмди. (Онаизорга катта қизи — Маъмураҳоннинг никоҳ тўйини кўриш насиб этди, холос). Суянган «тоғи»дан ажраб қолган Абдусамад ота ўшанда қаттиқ изтироб чекди. «Нима қилсам экан? — ўйлади у. — Яна тўртта ўғил ва тўртта қизни уй-жойли, қилиш ёлғиз ўзимнинг қўлимдан келармикан? ...» Бироқ, меҳнатда чиникқан, оловли йиллар синовидан ўтган отахон тушқунликка тушмади, тақдирнинг бу аччиқ синовига ҳам дош берди. Фарзандларига ҳам оталик, ҳам оналик қилди. Уларни оқ юзиб, оқ таради, жамиятимизга муносиб инсонлар қилиб тарбиялаб, вояга етказди.

Ҳозирги кунда Абдусамад бобо ўғил-қизларининг барчаси уйли-жойли бўлишиб, халқ хўжалигининг турли соҳаларида фидокорона меҳнат қилишапти: Маъмура билан Мастура — боғчада тарбиячи, Маъмуда — тикувчи, Мўмин, Рашид, Холмат ва Матлубалар — ишчи, Воҳид шофёр, Ваҳоб эса ички ишлар хизматида. Фарзандлар, элликдан ортиқ неваро чеваралар ота уйига йиғилганларида хонадон файзига янада файз қўйилади, уларнинг ўйин-кулгуси катта бир тўйни акс эттиради.

Абдусамад ота қўлидан келганича кимгадир нафим тегса, деб ўйлайдиганлар тоифасидан. Шу тугайли ҳам у ўзининг ногиронлигига қарамасдан, узоқ йиллар давомида ўзи истиқомат қиладиган Учтепа маҳалласи отахонлар Кенгашига раислик қилди. Шу ерда болалар боғчаси бунёд этиш масаласи бўйича кўп идораларга борди. Маҳалла аҳлига бош бўлиб, ҳашарлар ташкил этди...

Дарвозасига: «Бу уйда Улуғ Ватан уруши ногирони истиқомат қилади» деб ёзиб қўйилган Акмал Икромов районининг «Маҳорат» кўчасидаги 125-уйда яшайтган пиру бадавлат Абдусамад бобо хонадонига катта-ю ёш маҳалла аҳли ҳавас билан қарайди. Оила аъзоларининг тотува ҳам-жиҳатликларида баҳра олишиб, уларга ўхшагилари келади.

Худойназар ЖУМАНАЗАРОВ.

Ҳуқуқшунос бурчаги

МАРҲАМАТ, СҲАИВЕРИНГ

Б. ЖҲРАЕВ: Айтинчи, эр-хотин бирга турмуш қалган даврларида орттирилган мол-мулк, улар ажрашсалар қандай тартибда бўлинади? Ҳади ёки мерос тариқасида олинган моллар кимники бўлиши керак?

ЖАВОБ: «Ўзбекистон никоҳ ва оила мажмуаси»да эр-хотиннинг бирга яшаган пайтда орттирилган мулкларининг юритиш, болалар тарбияси билан банд бўлганлик тугайли ёки бошқа узрли сабабларга кўра аёл (ёки эр) ишламаган ва маош олмаган бўлса ҳам уларнинг бабаробар мулкни ҳуқуққа эга бўлиши айтилган.

Биргаликдаги турмуш даврида олинган мулк эр ёки хотинники бўлишидан қатъи назар, у ҳар икковига тегишли ҳисобланади. Эр-хотиннинг никоҳга қадар ўзларига тегишли бўлган мулкни, шунингдек, никоҳ даврида ҳади ёки мерос тариқасида олинган мулкларини ҳар бирининг ўзиники бўлади.

Агар ўзаро келишиш йўли билан мол-мулк бўлиш масаласи ҳал қилинмаган бўлса, у ҳолда район (шаҳар) халқ судига даъво аризаси билан мурожаат қилиниши керак.

Абдужалил ҲАСАНОВ,
ҳуқуқшунос.

Ечимини кутаётган муаммолар

ГЎЗАЛ, ЧИРОЙЛИ, АММО...

ПОИТАХТИНИНГ энг гўзал, сулув жойларидан бири — Анҳор ва Кайковус сув irmoқлари оралиғига жойлашган маҳалламизда тўй-маъракаларни миллий удумларни ҳисобга олган ҳолда ўтказаямиз. Маҳалла раиси Йўлдошхўжа ака Қодиров барча тўй-маросимларга бош-қош бўлиб туради. У кишининг ва фаолларимизнинг савий-ҳаракати тугайли шаҳримизда фақат бизнинг маҳалламиз тўлиқ телефонлаштирилган, десам муболаға бўлмайди. Кўчаларимиз саранжом-сарништа, чиройли ва озода. Ешларимиз ҳам эсли-ҳушли. Ўтказилаётган тадбирларда доимо бел боғлаб хизмат қилишади.

Минг афсуски, шундай файзли маҳалламизда айрим нуқсонлар ҳам бор. Маҳалла ёнидан Кайковус ариғи оқади. Агарда, ариқ ичига бир назар ташласангиз, жуда хафа бўлиб кетасиз. Чунки, ариқ ичида машина гилдираги дейсизми, ҳар хил темир-терсак дейсизми, дарахт илдизлари, турли чиқиндилар, хуллас одамдан ташқари ҳамма нарсани учратиш мумкин. Кайковус тозаланмас экан, ёз келгач кўнгилисиз воқеалар содир бўлиши мумкин.

Биринчидан, бу турли чиқитлар сув тозаланини, экологини бузиб, бирор хавфли касаллик чиқариши мумкин. Иккинчидан, ёз келиб қунар исиши билан, биз катталар хоҳлаймизми ёки йўқми фарзандларимиз шу ариқда чўмила бошлайди. Чўмиламан деб калла ташлаган болалар, ҳалиги сув остидаги темир-терсакка урилиб, кўнгилисиз воқеа содир бўлмайди деб, ким кафолат бера олади?

Яна бир муаммомиз шуки, Усмон Юсупов ва Баҳор кўчалари кесилган жойда светофор, Усмон Юсупов кўчасидаги пойабзал дўкони ёнида пийдалар ўтиш белгиси қўйилса. Сабаби фарзандларимиз машиналар серкатнов пайтида кўчаларни кесиб ўтиб, 10 ва 43-мактабларга ўқишга борадилар. Шу пайтгача бу жойларда бир неча марта кўнгилисиз воқеалар содир бўлган.

Шубҳасиз, юқоридаги муаммоларимиз тезроқ ҳал этилса, кўлаб кўнгилисиз воқеаларнинг олдини олган бўлаемиз.

Норқўзи ЭРҲАШЕВ,
Октябрь районининг «Известия» маҳалласи.

ҚУШНИ ҳақида гап кетганида дарров «Узоқдаги қариндошдан яқиндаги қўшни яхши», деган мақол эсимизга тушади. Чунки оғир кунимизда ҳам, қувончли дамларимизда ҳам қўшнимиз ҳамдард, ҳам-фикр бўлади. Қўшнилариинг доимо бир-бирига иши тушиб туради, ҳолатини чиқаради. Аммо шундай қўшнилари ҳам борки, улар ўзларига тўқ бўлишларига қарамай, уй-рўзгор анжомларини ҳадеб сўраб келаверадилар. Бирда қайтаришса, бирда қайтаришмайди. Гоҳида эса бузиб ёки синдириб олиб келишади. Мен ана шундай қўшнилари ҳақида бир оз фикр билдирмоқчиман.

Йигирма йиллик бир қўшним бор. Оила бошлиғи-ю соҳибаси, ўғил-қизлари шундай қимматбаҳо кийимлар кийиб юришадими, кўпчилик уларга ўхшаб кийинишни орзу қилишади. Уйлари ҳам дангиллама, «Жигули» машиналари бор. Лекин болта ёки теша, кетмон ёки белкуррак каби уй-хўжаликда асқотадиган асбоб-анжомлари йўқ.

Бу нола— кимга ҳавола Қўшним ЭШИК ҚОҚДИ

— Тоқларни кесмоқчи эдик, қайчингизни бериб туринг, — дея кириб келди шу қўшним куз кунларининг бирида. Қўшничлик, тоқ қайчини бериб юбордим. «Эртага қайтариб бераман», — деган қайчини қайтариб бермади. Биз эса ундан сўрашни эп қўрмай юравердик. Ерларни чопиб бўлгач, кетмонни яхшилаб юзиб, артиб, зангламасин деб мойлаб келгуси баҳорга энди тахт қилиб қўядим. Ҳалиги қўшним кетмон сўраб келиб қолса бўладими. Асабларим шунақанги таранглашиди, шундай бўлсада хафа бўлмасин деб кетмонни бердим. Шу-шу тоққайчи ҳам, кетмон ҳам «қулоғини ушлаб» кетди.

Яна бир хил қўшнилари борки ахлат ташлаб келишга аравачангизни олади-да, ифлос ҳолатда қайтариб беради. Аррани тишини тошга (темирга) уриб, кетмонни юзини қайтариб олиб келишди. Ваҳоланки, ота-боболаримиз «қўни-қўшнидан асбоб-ускуна олдинги, олганинда қандай бўлса шундайлигича, иложи бўлса ундан ҳам яхшилаб қайтар», деб насиҳат қилишган. Биз ҳам шунга амал қилиб яшасак қўшничлигимиз, ўртадаги ҳурмат-этибор, меҳроқибат яхшиланиб бораверади.

Ана, қўшним эшик қоқаяпти, «тагин нима сўрамоқчи экан-а». Ҳайрият-е, бу гал у тўйга айтиб келибди. Илойим ҳамиш тўй бўлсин. Тўйга чойнак-пийёла, қозон-товоқни, хонтахта ёки кўрпачами, ҳаттоки, катта ўчоққа ёқиш учун дарахт тўнкасимми... нима керак, сўрайверсин бемалол.

ҲАКИМ МАҲМУДОВ.

«Очиқ хат»ни маъқуллашмоқда

РАИСЛАР МАСЛАХАТЛАШИБ ОЛИШДИ

бўлиб хизмат қилаётгани айтишди.

Ингилишда турли тўй-маросимларни ортиқча сарф-харажатсиз, ихчам тарзда ўтказиш, энг асосийси, исрофгарчиликка йўл қўймаслик борасида маҳаллаларда амалга оширилаётган чора-тадбирлар, жумладан

марҳумлар хотирасига бериладиган 20, 40 ва йил оштини бир маротаба ўтказиш, никоҳдан кейин бўладиган тантанани умуман йўқ қилиш ва бошқа масалалар ҳусусида атрофлича фикр юритилди.

Иқтисодий танглик ва қимматчилик ҳукмронлик

қилаётган бугунги кунда тўй-маъракаларни ортиқча сарф-харажатсиз, ихчам ўтказиш зарур эканлигини давр таъозо этмоқда. Шундай экан, бу ишда барча фаоллар, айниқса маҳалла оқсоқоллари ва депутатлар кўпроқ ташаббускор бўлишса жуда яхши бўларди.

Кабир КОМИЛОВ,
Киров район маҳаллалар ишлари мувофиқлаштириш Кенгаши раиси.

Тўй сўзини, айниқса никоҳ тўйи овозини эшитганимизда дилларда бир олам шодлик мужассамланади. Икки ёшнинг бир-бирига меҳр қўйиб, катта турмуш сари қадам босаётган онларида қу-

вонмай, уларга бахт-саodat тиламай, ёр ёр айтмай бўладими? Суратларга қаранг! Улардаги гулгун чехралару, оқ либос ёниган келинчақни кўриб кишининг бахри-дили қувнайди.

ОҚ ТАҢГА ҚОРА КУНГА ЯРАЙДИ

ИҚТИСОДИЙ танглик ҳукмронлик қилаётган ҳозирги пайтда, тўй-ҳашам ва маърака-маросимларнинг ўта дабдабали ва серхарж бўлиши, яримдан кўпи қашшоқлик даражасидан паст ҳолатда яшаб турган жумҳуриятимиз халқи учун жуда катта қийинчиликлар туғдираётди. Бундан ташвишланган бир гуруҳ депутатларнинг «Камтарлик — камол» номили очиқ хат ила мурожаат қилишлари айти мурддо бўлди. Бу хатни маҳаллалар аҳллари ўртасида, корхоналарда, масжидларда, қолаверса халқ кўп йиғиладиган ерларда муҳокама қилиб, ундан тегишли хулоса чиқариш керак.

Афсуски, ҳамюртларимиз тушуниб турган бўлсаларда, кўни-кўшни, қариндош-уруғ, ёру дўстлар олдидан юз хотири назарда тутибми ёки «Мен кимдан камман» деган ички гуруҳ туғдири биланми, ўзларини ўтга-чўққа ўриб бўлса ҳам маросимларнинг ўта серхарж бўлишига ўзларини мажбур қилаётдилар. Кўпинча бу ўринда «тўй бир марта бўлади» деган сунъий шижора амал қиладилар. Ахир тўйдан, маъракадан кейин ҳам ҳаёт тўхтаб қолмайдик! Аслини олсак ҳаётимизнинг ҳар кўни ҳам бир марта келадику!

Тўй яхши нарсаси албатта. Ота-она, онахонларимиз дуо қилганидек, ҳар биримизни тўйга етказсин, фарзандларимизнинг орзу-ҳавасини кўрайлик. Лекин ҳамма вақт ҳам, айниқса, ҳозирги иқтисодий танглик ва пулни кескин қадрсизланишини бошимиздан кечираётган бир пайтда, режаланган иш мақсадга мувофиқ ва ҳар бир кишининг ўз иқтисодий имкониятларига қараб амалга ошириш зарур.

Ҳозирги иқтисодий таназзул билан миллатимизнинг серфарзандлиги ва расм-русм, тўй-маъракалари (ақиқа, бешик тўйи, қиз мажлиси, никоҳ тўйи, чарлар, қуда қақирғи, келиннинг ҳайити; таъзияли ўйда эса етти, йигирма, қирқ, йил оши, марҳумнинг ҳайити, катта-кичик ҳудойилар...)нинг бир-бирдан кўпчилигини ҳисобга оладиган бўлсак, маросимларни қандай ўтказиш кераклигини алоҳида тушунтиришга зарурат ҳам қолмайди.

Агарда маҳалла-кўй ёки қариндош-уруғ орасида бирор бадавлат киши ўта ҳашамли томошага мос дастурхон ёзиб дабдабали маросим ўтказса, бу ҳамма шундай тўй қилиши, ундан андоза олиши шарт дегани эмас. Бундай маросим ўтказган киши «халқни қойил қолдираман, фарзандимни бахтли қиламан» деб ўйласа хато қилади. Негаки, ота-оналар томонидан ўтказиладиган маросимларнинг «тайёрга — айёр» сабабчилари — келин-куёвлар сарфиётларни топишда жонлари ачимаганидан бу имтиёзларнинг қадрига етмаяптилар. Натижада қўйди-чиқди, ажралишлар, тирик етимчалар, оворан сарсон ота-оналар сони ошса ошаяптики, камаймаяпти! Яна бунинг устига фарзандлари учун бу қадар жон фидо қилган ота-оналарни, улар куч-қувватдан қолган пайтларида «азиз фарзандлари» уйларига сиғдирмай қариялар етимхоналарига топшириш билан тақдирлашлари ҳам одат тусига кириб бормоқда.

Бу ўринда яна бир нарсаси эътибор бермасдан илож йўқ. Халқимизнинг болажонлигидан ҳар бир хонадонда уйланиш ёки турмуш қуриш ёшидаги фарзандлар кетма-кет мана-ман деб ўсиб келаётган ончаларда, оила аъзоларининг топаётган ойлик даромади дўконлардан олинадиган талонга ажратилган озиқ-овқат маҳсулотлари ва саноат молларини олишга учма-уч етиб турган бир пайтда, тўй қилувчи юртга катта тўй берсинми, келин-куёвларни кийинтирсинми, қуда-қудагайларни ва санъаткорларни рози қилсинми ёки гилам, пояндоз, мебель... олсинми?!

Хулоса қилиб шунини айтиш мумкинки, тўй-маъракаларнинг исрофгарчиликсиз, камхарж бўлиб ўтишини таъминлаш учун маҳалла комитетлари, оқсоқоллар, турмуш тажрибаси катта бўлган ота-оналар ҳамкорликда бир тадбир ишлаб чиқмоғимиз зарур. Бу тадбирга амал қилишга одатланганимизча тўй-маърака комиссиялари томонидан маросимларнинг ташкилий томонларини қатъий назорат қилиб турмоқ ҳам мақсадга мувофиқдир. Бу эса кенг халқ оммасининг аҳолини назарда тутиб қилинган иш бўлади.

К. СОБИРОВ,
Бутуниттифоқ кимё технологияси илмий-тадқиқот илм-гоҳининг лаборатория мудири, техника фанлари доктори.

А. ҚОРАБОВ,
мазкур илмгоҳ катта илмий ходими, кимё фанлари номзоди.
[Жами 17 нмзо.]

МУҲИМ НАСАЛА МУҲОКАМАСИ

шунчалар катта тўй ва маросим ўтказиш мумкин эмас-да!

Куйбишев районининг «Гулистон» маҳалласида бўлиб ўтган йиғилишда ана шу масала, асосан жумҳурият ва пойтахт шаҳар депутатларидан бир гуруҳининг Ўзбекистон Республикаси фуқароларига «Камтарлик — камол» сарлаҳали очиқ хати атрофлича муҳокама қилинди. Маҳалла комитети раиси, уруш ва меҳнат фахрийси Соип ака Окмирзаев тўй-маросимлар ўтказиётганларнинг маҳалла оқсоқоллари билан кенгашмаган ҳолда иш тутилаётгани натижасида ортиқча

сарф-харажатларга, исрофгарчиликларга йўл қўйилаётгани тўғрисида куюниб гапирди. Тўй ва маросимлар ўтказиш комиссиясининг раиси, уруш ва меҳнат фахрийси Мансур ака Музаффаровнинг маърузаси ҳам шу мавзуда бўлди.

Маҳалла хотин-қизлар кенгаши раиси Турди ая Ғаниева кўпчилик аёлларнинг ҳанузгача эскича удум бўйича тоғора кўтаришлари, пишириқларнинг эса ажасариётган ҳолларда тўйдан кейин чиқиндида тўкиб юборилаётгани ҳақида афсусланиб айтиб берди. Маҳалла фаолларидан Қомилжон Аҳмаджонов тўй ва маросимларни ўтказишда маҳалла комитети билан маслаҳатлашмасдан ўзи хоҳлаганча иш тутадиган одамларни танқид қилди. Бурхон Қаландаров, Маҳаммадjon Холматов, Маҳмад Сиддиқов ва Бахтиёр Эрматовлар эса тўй ва маросимларни ким ўзарга ўтказишга ўринаётганлар тантаналарига бормаслик керак, деган фикрни ўртага ташладилар.

Тожибой УНАБОВ.

ҲАМОН эсимда. 60-йиллар. Кўнча даҳасининг Каттаҳовуз кўчасида истиқомат қилувчи халқ севган аскиячи ва қизиқчи Абдурахмон ақанинг хонадонидан катта тўй базми. Биронта бўш ўрин йўқ, баъзи бировлар ҳаттоки ён атрофдаги томларга ҳам чиқиб олишган. Базмин шаҳарга донғи кетган Камолқаров моҳирлик билан бошқарарди.

Тўй айти қизиган пайтда кириб келган Ўзбекистон халқ ҳофиза, раҳматлик Маъмуржон Узоқов кечикканини оқламоқ мақсадида бўлса керак, ҳали бирон бир ерга ўтирмади, дарҳол ўзининг шўх ашулаларидан бирини бошлаб юборди. Бу ҳолни кўрган Камол ака тезда Маъмуржон акага му-

ТЎЙ БОШҚАРУВЧИ

рожаат қилиб, ўзаро ҳурмат юзасидан иш тутиш зарурлигини эслатиб, ундан илгарироқ келиб ўтиришган санъаткорларга навабат берган эди. Катта халқ йиғинларини бошқариш, ҳар кимнинг кўнглига мос илиқ сўзлар топа билиш нодир санъат эканлигини фаҳмлаган эдим ўшанда.

Мана 25 йилдирки, ажойиб сўз устаси Икромиддин Зайниддинов ҳам ана шундай масъулиятли юмушни шараф билан уддалаб, эл-юрт миннатдорчилигига сазовор бўлиб келаяпти. У кўпчилик кайфиятини ҳушёрлик билан дарҳол илғаб олади. Катта-кичикка бирдай муомала қилиб, ҳуш кайфияти бағишлайди. Икромиддиннинг олжжаноблик хусусиятларидан яна бири — у ҳеч маҳал бировнинг оstonасини таъма билан ҳатламайдик.

1978 йили мен хизмат сарфидан кеч қайтган эдим. Янги ўқув йили ҳам бошланиб кетди. Ҳамон ўғлим Муҳсин-

ҳўжанинг суннат тўйини қандай ўтказишни ўйлаб юрар эдим. Сабаби — унча-мунча етишмовчиликлар бор эди. Шундай бўлса-да, маҳалладош биродарларим — Насрулла Алиев ва Икромиддинлар далдаси билан тўйни бошлаб юбордим. Шу дўстларимнинг ҳолисанилло ёрдамлари туфайли маросимни кўнглидагидай ўтказиб олдим. Икромиддин тўй кечасини жуда чиройли ва ҳаммабоп қилиб бошқариб, катта ҳисса қўшди. Бу унинг халққа қилаётган хизматларидан бирини мисол, ҳолос. Бундай мисолларни эса кўплаб келтириш мумкин.

Октябрь районининг «Намуна» маҳалласида истиқомат қилаётган И. Зайниддинов фақат тўю томошалардагина эмас, балки маҳалладаги барча йиғинларда ҳам фаол қатнашиб келмоқда. Фарзандларини ҳам адабли, ҳушфез, фидойи инсонлар қилиб тарбиялапти. Турсунхўна МАҲМУДУЖАЕВ.

САДОҚАТ РАМЗИ

Қариялар кўнглини овлаш, уларга меҳр-муруват кўрсатиш олий ҳимматдир.

Сиз суратда кўриб турган бу қиз нуруний она-

хондан ҳола-аҳвол сўрашга ва гуллар тақдим этишга келган.

Уктам ШАРИПОВ
сурат-лавҳаси.

Узоқ кетсам кўмсаб турар дил

Сабдо билан таралиб ялла,
Офтоб зар нур сонган илк палла,
Янги кундан яхшилик тилаб —
Уйғонади менинг маҳаллам!
Боболарим қаби саҳархез,
Тонгининг нақилларидайин тез,
Келинчаклар нон ёпган бир кез —
Уйғонади менинг маҳаллам!
Онамонлар уйи хосиятли,
Отамонлар оппоқ ниятли
Йигитлари кўп ориятли —
Меҳри жоним қадар маҳаллам!

Авлод мерос урф-одати кўп,
Турмушда бахт-саодати кўп,
Давронига дийнати кўп —
Дилларга мўътабар маҳаллам!
Узоқ кетсам кўмсаб турар дил,
Умрим нурли боғланган манзил,
Одамлар бир-бирига манзур —
Тўйлари тушхабар маҳаллам!

Тоҳир МАМАТҚУЛОВ.

ноҳ ишимизни ҳеч ким билмайди, деб ўйлашса. «Шарқ юлдузи» ойномасида таржимаси бериб борилаётган «Қуръони шариф»да аёл ҳомилани олдириб ташлагани учун оллон таоло олдида жавоб бериши, бу савол-жавоблар азоб-уқубатларига чидашнинг осон бўлмаслиги ёзилган. Туғилган чақалоқ эса ҳақиқий инсон бўлиб, уни нобуд қилиш қотиллик билан баробардир. Менимча унинг жазосидан ҳеч ким қочиб қутила олмас керак.

Мен бир аёлни танийман. Унинг яқнаю ягона ўғли қурилишда бахтсиз ҳодисага учраб нобуд бўлган. Бу аёл, яъни Жамила бошқа фарзанд кўрмади. Бундан 7-8 йил аввал туғруқхонадан фарзандликка икки бола олди. Уларни оқ ювиб, оқ тараганини, еру кўкка ишонмаслигини кўрсангиз эди. Жамила ўзининг туғилган кунини эсдан чиқариши мумкин, аммо болалари туғилган кунлар ҳар йили албатта, нишонланади.

Маҳалламизда яна бир аёл бор. У турмуш ўртоғи билан бор-йўғи тўрт йил умр кўрди. Учта фарзандлик бўлди. Турмуш ўртоғи бе-

вақт ҳаётдан кўз юмганида қўлида чақалоғи билан қолган бу жувон 24 ёшда эди. Не-не жойлардан унга совчилар чиқмади, дейсиз. Аммо аёл ҳеч кимга рози бўлмади. Совчиларга: «Бир умримга еткучи уч фарзандим бор, менга ҳеч қандай эр керакмас. Худо хоҳласа болаларимни бировга ўқитиб қўймайман. Яна турмуш қуриб марҳум эрим руҳи покни поймол қилмайман», — деб жавоб берибди. Шу аёл ҳозир ўттиз олтида. У ўзи айтганидек, эрига садоқат, поклик ва ҳалоллик билан яшамокда.

Ҳозирги кунда шундай аёлларимиз ҳам борки, бошда эри бўла туриб, беш кунлик кайфу сафо деб, фарзандларига, оиласига бевафолик қилапти. Оиласи шайнига, эри шайнига иснод ва надоматлар келтирляпти. Бундайларни кўрганда «Эй аёл, кўзингни оч, сен авваламбор онасан, сени бежиз муштираб, мушфиқ, покиза инсон дейишмайди, бунини унутма. Сени ҳеч қачон поклик ва садоқат рамзи, оналик меҳр-муҳаббати тарк этмасин», дегим келади.

Шоҳида ҒАФУРОВА.

Миллий жиҳозларимиз

ХОНТАХТА

ХАЛҚ усталари томонидан неча асрлардан бери яратилиб келинаётган хонтахта ҳанузгача ўз ўрнини йўқотгани йўқ. Ҳай бир ўзбек хонадонига борманг, албатта, хонтахта кўйиб, дастурхон ёзилади. Ихчам, бежирим, хонадонга кўрк бағишлаб турадиган хонтахта тарихига назар ташлар эканмиз, унинг дастлаб кўчманчи ўзбеклар томонидан эрамик бошларида тошдан тарашлаб яратилганлигининг гувоҳи бўламиз.

Ҳажман кичик, узбурчан ва уч оёқли, айланма хонтахта тоғ тошидан қабила бошлиқлари бўйруғига бинаоан яратилгани учун унга «хонтахта» номи берилган. Хонтахта дастлаб хон саройлари, бойлар хонадонларини безаб келди. Бора-бора халқ талабига кўра усталар буюртмаларни бажаришди. Ёғочдан хонтахта ясаш қулай эди. Фақат ўзбеклар дийрида эмас, Шарқнинг бошқа мамлакатларида ҳам хонтахталар ишлаб чиқарилиди.

Ҳар бир шаҳарнинг хонтахтаси бир-бирдан ажралиб туради. Олдинги ишланган хонтахталар қаттиқ, қурт тушмас дарахтлардан ясалган бўлиб, уларда нақш кўринмайди. XIX — XX асрга келиб, хонтахталарга нақш тушириш ривожланди.

Ўзбек халқ санъатининг асрлардан бери қадрланиб келинаётган бу тури — хонтахтани, ҳатто В. И. Ленин ҳам завқ билан томоша қилганди. Ўзбекларнинг ақл-заковатига тасанно деганди. Хонтахтани унга 1923 йили республикамизнинг истеъдодли халқ устаси Қодиржон Ҳайдаров ўз ижодидан совға қилган эди.

Халқимиз азалдан хонтахта атрофида ўтириб, тановул қилиб келган, суҳбат ва базмлар курган. Бу санъатта чет эллик кишилар ҳам тан беришмоқда. Пухта ўйлаб топишган хонтахтанинг инсон саломатлигига қони фойда эканлигини пайқаган россиялик бир меҳмон хонтахта ясаттириб, бундан буён ўзбеклардек оиласи билан шунинг атрофида ўтиришга аҳд қилибди.

Хонтахта билан стол-стуллар орасида катта фарқ борлигини ҳамма яхши билади. Стулда оёқлар пастда туради, суяниш ҳам мумкин. Аммо, гавдага эркинлик бериш анча мушкул. Узоқ ўтирилса, оёқлар ва баданга оғриқ сезиладди. Хонтахта атрофида эса қанча ўтирилса ҳам ҳорғинлик сезилмайди. Чунки, хоҳласан ёношлаймиз, хоҳласак, суянамиз.

Маҳмуд АХМЕДОВ,
санъатшунос.

Тоживой тажонга

келган хатлардан

ШУНДАЙ
НОИНСОФЛИК
БЎЛАДИМИ?

ҲУРМАТЛИ Тоживой ака! Замона зайли билан жорий этилган талон сиёсати ҳам анча қўниқиб қолдик. «Хўп, нима бўпти?» — демоқчи бўляпсиз-а, акагинам. Шопманг, тажонглашманг, олдин эшитингиз!

Шу десангиз бир юмуш билан «Янгибод» даҳасига йўлимиз тушиб қолганди. Шу даҳага жойлашган «Чинор» дўконига одам тирбандлигини кўриб ўша ёққа йўл олдик. Сотувчи қизнинг қўли-қўлига тегмайди. Дўконда сотувчи ҳам танқис шекилли, бир ўзи ҳам талонни белгилайди, ҳам пулни ҳисоб-китоб қилади, ҳам нарсаларни битта-битта ташиб чиқади. Устига-устак нараса харид қилиб кетган одамларнинг сотувчи ёнига қайтиб келиб «Нотўғри ҳисоблабсиз, қайтадан ҳисоб-китоб қилинг», деб яна вақт олишини айтмайсизми?

Шу аснода навбати етиб келган онахоннинг илтижоли сўзлари эътиборимизни тортди: «Жон қизим, талонимни ҳозир топа олмадим, номерим бешинчи, бериб юбера қол, кейин олиб чиқиб, кўрсатаман. Мана паспорти бор. Раҳминг келсин, икки соатдан кўп турдим-а». Сотувчи қиз хотиржамгина «Йў, талонсиз ҳеч нараса бермайман», деган сўзни тўтиқушдек такрорларди. Одамлар арадашиб «Ғиришди. Аммо бўлмади. Сотувчи «бир сўзлилигини» исботлади.

Онахон кўзларида жиққа

ёш билан навбатдан чиқиб уйига қайтишга мажбур бўлдилар. Олувчилар эса қатъиятли сотувчига ҳамон насихат қилишарди. «Бу онахонни ҳаммамиз ва сиз ҳам яхши таниймизку, бериб юбора қолинг. Ахир талонни топиб келгунларича дўкон бўшаб қолади-ку...»

Бу манзарани кузатар эканман, юрагимда симиллаб оғриқ турди: қайқа қараб кетяпмиз ўзи? Наҳотки, сочларига оқ оралаган, қатор фарзандларни ҳалол меҳнат билан оёққа қўйган онахонга ишонмасак. Наҳотки бир-бировга бўлган ҳурмат-эътиборни, номи маърур жаранглайдиган ИНСОН эканлигимизни унутаязган бўлсак?!

Шаҳноза МУҲАМЕДОВА.

СИНГЛИМ Шаҳнозахон, кўп ҳам куюнаверманг. Олтин зангламас, деб бежиз айтишмайди. Шундай экан, том маънодаги ҲАЗРАТИ ИНСОНЛАР ҳам ҳеч қачон айланишмайди. Пул ҳиди айланиган айрим савдогарларга жаҳл қилиб асабийлашаверманг. Ҳозирда ошани олчи бўлиб юрган бундай «бойваччалар»га гап уқтирмаман деб овора ҳам бўлманг. Яратгандан уларга инсоф тилайверинг. Зора, инсоф берса. Фақат қарғай кўрманг. Ишқилиб, дўкондан йиғлаб чиқиб кетган ўша нуруний онахон ҳам қарғаман бўлсин-да. Акс ҳолда...

Ҳурмат ила: ТОЖИВОИ акангиз.

СУРИДА бир пайла чой ичиб, гурунглашиб ўтирганига не етсин. Ҳамза районидаги Зебо Шамсиддинова номли маҳалла чойхонаси отахонлар-

нинг ана шундай оромгоҳ жойига айланган.

Холмат Мирзакаримов сурати.

Маҳалла

МАНЗИЛГОҲИМИЗ: Тошкент шаҳри, Ленинград кўчаси 32-уй.
Телефонлар: 32-53-66, 33-99-42.

ЖАМОАТЧИЛИК
ТАҲРИР ҲАЙЪАТИ.